

PROLOGEN TILL ETT HÖGADLIGT ÄKTENSKAP

Av senare yttranden i den mellan Claës Julius Ekeblad och Brita Horn förda korrespondensen framgår, att hennes tjänstgöring hos änkedrottningen, som aldrig glömde historien med prins Carl, efterlämnat en bitterhet, som åren ej kunde dämpa. Sannolikt förmådde icke den häftiga och obehärskade Lovisa Ulrika dölja sitt agg. Brita var, som vi erinra oss, mycket känslig och ömtålig, och när Ekeblad kom i hennes väg, blev hon visserligen förälskad, men också glad över att få lämna tjänsten.

I december 1771 meddelar henne fadern, att hennes mormor, den rika grevinnan Brita Meijerfelt, född Barnekow, ligger svårt sjuk — hon dog kort därefter — och att hon åt Brita överlämnat de juveler, som tillkommo modern, den sinnessvaga grevinnan Horn, ty denna kunde ej bära dem. Greve Adam går in på att avstå presenten åt dottern, med villkor att intet säljes och med undantag av en större ring, som han själv önskade behålla. Under hennes frånvaro i Tyskland är han illa ute för ledsamheter. På Ekebyholm vrickar han vänstra foten. Sedan komma gikt och blåskatarr, som tre veckor hålla honom i sängen, men hans goda lynne hjälper honom. Med anledning av Britas berättelser om Lovisa Ulrika